

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edict etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Vin școlarii!

Dintre zidurile de două luni de zile pustii ale școalelor dela orașe, pornesc în depărtări glasurile celor ce chiamă lumea mărunță la datorie.

De două luni și mai bine, ademeniți de arșița soarelui de vară și încurajați de rosturile câteodată nimerite ale oamenilor școlai, s'au pierdut ultimile ecouri ale sburdalnicelor ciripituri de școlari.

Atunci orașele au început să piardă din umbra lor de farmec; în schimb câmpiile și îndeosebi munții au fost copleșiți cu gratitudinile lumii care i-a nesocotit zece luni de zile: acestea au înlocuit cu prisosință importanța redusă a orașelor.

Orașele au rămas cu totul în disgrație; dar mai cu seamă în disgrație au rămas școalele. Tăcute, mohorâte coridoarele acestora ca niște artere secătuite de orice principiu viu, au uitat de lume și de viață. Și întreaga școală s'a adâncit într'un somn vecin cu moartea. Când din întâmplare pornit-a câte-un pas să răsbată prin ele — al directorului sau al servitorului — înflorate și indignate oarecum de acest nerespect al somnolenței lor, au lăsat sunete lungi, nedefinite, jalnice. Viața întreagă a școlai se resumă în această toropeală de muribundă a ei — două luni și mai bine!

Iată însă că astăzi, când soarele nu mai dogorește așa de nemilos; când zilele încep să scadă în profitul nopților; când în fine rândunelele se adună stoluri stoluri pe acoperișele de

case sau pe sârmele de telegraf, prevestind apropiata lor plecare, astăzi ca niște buciume cari chiamă, pe devotații vre'unui crez — așa au pornit chemările mai marilor peste școale, către elevii lor. Iar ecoul prelung al zidurilor înțepenite întărește cuvântul lor de chemare și îl duce, departe în satele dela șes și'n cătunele din munți!

*

Rămași singurii credincioși, singurii gardieni ai focului nestins din jurul templului de cultură, directorii școalelor dau în avize, — tipărite și publicate în ziare sau afișate în vitrinele librăriilor — cele dintâiu semnale de începuturile noului an școlar.

Căci noul an școlar este în pragul întrării sale în lume!..

Nimic mai îmbucurător și de admirat în aceste zile decât să privești cum intră, la margine de oraș carul tras de două văcuțe ale țărânului nostru dela munte, care aduce sus călare pe merinde, băiețașul lui la școală. Cu ochi mari și fața spălată când îl vezi întrând întâia oară, îți pare un mare semn de întrebare. Intreaga lui ființă plămădită din sănătate și dragoste de muncă — are un fond ancestral puternic, care închistează într'ânsul de minune, nădejdele noastre de viață! Și involuntar tu, spectator sesizat de acest viu semn de întrebare cauți să-ți deslegi această problemă: ce determină oare pe acest țaran bogat în lipsuri să-și dea copilul său la școala 'naltă din oraș; iar pe cel mic, ce dor ascuns îl face să plece printre străini, la școală?!...

Umplând satele dela poalele munților, încrezător în codrii lui și puțin prieten cu câmpia,

țaranul nostru are o dragoste nebună pentru petecul său de pământ, pentru plugul și sapa lui. Sădită în el din vremuri bătrâne, această alipire către glie s'a întărit din generații și nimic — *afară de instinctul propriei conservări* — nu o poate nimici în Românul nostru.

Tocmai din această cauză însă, țăranul cel modest în cerințe, când este prea trudit de greul existenței sale se gândește să-i creieze copilului său o soartă mai bună! O soartă care să nu se reducă la o istovire până la măduvă, și să-l decimeze apoi cu totul. Și atunci, pune merindea în saci, își pune odrasla deasupra, și luând vitele de coarne se îndreaptă către oraș.

Este un mobil puțin înalt acela care face pe țăran să-și de-a copilul la școalele înalte: *dorința de a-i creia o soartă mai bună*. Aceasta în ce privește adraportarea lui la societate. În tot cazul motivul acesta egoistic, pur material, luat prin prisma omului grosolan își schimbă caracterul dacă ne punem în situația lui de tată. Este atunci un gest laudabil; este triumful iubirii unui părinte pentru copilul său și nu putem decât să-l admirăm, încurajându-l chiar.

Altul este însă dedesubtul pornirii copilășului de țăran către porțile școalelor mari. Nu mai găsim aici motivul josnic al unui interes material; el nu se gândește, că școala îi dă o diplomă, care să-l îndreptățiască la o viață mai ușoară, inactivă, parazită chiar. Nu! În lăuntrul lui este ceva nedeslușit, un imbold superior care se oglindește curat în cristalinul ochilor săi mari. O râvnă proprie, împletită cu o laudabilă ambiție îi saltă pieptul lui plin de sănătatea aerului dela țară și-l mână mereu în necunoscutul marilor orașe, către sanctuarele înțelepciunii!...

*

Vin școlarii... și iar se 'ntorc.

De sus, de unde se diriguiește soarta de mâne a școalei românești, a pornit un ordin, care limitează numărul copiilor cari pot beneficia de carte înaltă. Cauza acelu ordin și rostul emanării lui nu-l înțelegem noi. Noi învățat-am a ști, în vremuri de grea cumpănă, că școala îți dă cultură; iar cultura este cel dintâiu criteriu după care se judecă un popor pe lume. Se vor fi schimbat acum vederile oamenilor, —

căci vremurile, spre bucuria noastră, sau schimbat?! — Nu în putere-ne este a răspunde.

Tu copil dela munte, întoarce-te acas la căminul tău, iea-ți fluierul și păzește mai departe văcuțele tale dragi; cu ele vini prea încet și ajungi la oraș târziu, când numărul celor ce *pot* învăța carte mare s'a încheiat. De ai fi fost orășan, ori dacă aveai *pe cineva* aci, erai sortit și tu să-ți luminezi mintea. Așa, rămâi ca pân'acum, departe de oraș și de școalele lui înalte!

Povestea unui clopot.

Comuna Rusca-Montană a îmbrăcat în ziua de „Sfântă Marie“ frumoasă haină de sărbătoare. Lume multă românească eșise cu sf. Litie întru întâmpinarea noului clopot. În sclipirea soarelui puternic de vară, purtat în căruță împodobită cu flori, trasă de 4 cai, noul clopot părea un bulgăr de aur admirat de atâtea suflete doritoare.

La întoarcerea Liteii spre sat și conlocuitorii nemți se alăturară de noi și s'a format o impunătoare procesiune religioasă, cum rar a văzut Rusca-Montană.

Impresionantă a fost întreaga procesiune, frumoase înălțătoarele cântări ale sf. Liturghii, executate de corul mixt al „Reuniunii“ dar mai interesantă e povestea turnării noului clopot.

Gândul bun a eșit numai din inimi râvnițoare strămoșeștilor obiceiuri.

În fruntea comunei ne-a învrednicit Dumnezeu ca să avem un vrednic notar pe dl Ioan Hanțu. E absolvent de pedagogie confesională, cântăreț de strană și meșter de laută. Conduce un bun cor mixt bisericesc și când și când mai dă și concerte cu corul. A dat concerte și reprezentații teatrale reușite. De pe urma străduințelor culturale ale dlui notar și a „Reuniunii de cetire și cântare“, a rezultat un libel de depunere la Banca populară cu suma de 22000 Lei.

Cu toată această însemnată depunere, strânsă în doi ani de zile, dorința Românilor din Rusca-Montană de a-și vedea biserica împodobită iarăși cu trei clopote, ar fi rămas încă îndelungată vreme, tot o simplă dorință.

Iată însă că în această vară secetoasă, în această lipsă de lucru, când și darurile făcute bisericilor noastre se micșorează simțitor, credincioși neștiuți ai bisericii noastre trimit la adresa oficiului parohial ort. frumoasa sumă de 57,000 Lei, anume pentru turnarea unui clopot.

Acest dar neașteptat a provocat o însuflețire rodnică în ședința Adunării parohiale din 4 August, când s'a hotărât turnarea noului clopot.

Protocolul acelei ședințe cu cuvinte însuflețitoare a fost aprobat de Ven. Consiliu eparhial. Citez decusul.

Decis:

„Consiliul eparhial luând notă de însemnata sumă donată de credincioși pentru procurarea unui clopot la biserica de acolo, exprimă mulțumite atât anonimilor donatori, cât și Dlui profesor Ștefan Velovan, Dlui institutor Marin Florescu din Craiova, precum și Dlui ing. Iulian Stănescu“.

Pilda Dlor pomeniți mai sus a fost îmbrățișată de alți fruntași ai parohiei: de Dnii Dușan Milosevici, Iorgovan Mătăserian și Petru Velcelean, fiecare din ei dăruind câte 1000 Lei. La aceasta se mai adaugă suma de 3000 Lei încasată la serbarea artistică din seara de 15 August. Nădăjduim că în scurtă vreme se va încasa și restul, pentru acoperirea sumei de 92000 Lei cât a costat clopotul.

Clopotul s'a turnat la firma „Uzinele metalurgice din Timișoara“. Decorațiile sunt executate în stil bizantin. Lucrarea artistică și tonul noului clopot a îndestulat așteptările tuturor.

Primească și pe această cale marinimoșii donatori călduroasele mulțumiri ale Consiliului parohial.

I. Dg.

Suntem fericiți?

Noi trăim pe pământ, ca să fim fericiți. Dar pentru a ajunge la fericire trebuie să trecem mai întâi prin durere.

Durerea ne scade puterea, dar ne înalță sufletește; traind răul vom ști aprecia binele. Binele e calea care ne duce la lumina și astfel lumea o vedem ca o totalitate de forțe; în centrul ei stă *atotputernicia lui Dumnezeu*.

Fiecare dintre noi caută să deslege problema care stă la temelia acestei lumi: a vieții și a fericirii omului pe pământ; totuși puțini se ridică cu mintea și pot — înțelege pe deplin că omul se perde în vâltoarele plăcerilor, înoată în păcate, e răpit un moment de materie — spiritualitatea se ofilește rămânând bruta simplă, „animalul“.

Suntem fericiți? Mai bine ne-am întreba dacă-am fost cândva, căci am avut clipe de bucurie

dar ele au trecut repede, am simțit plăcerea momentană, dar ca a dispărut, am avut bogății și palate luxose, dar ele s'au distrus — unde este fericirea?

Spiritul creștin conține maximul de caritate; el e înălțarea continuă înspre o viață cât mai degajată de păcate, e efortarea continuă a omului de a se debarasa de instinctele corupte ale Societății, de aici, înaintând tot mai mult pe calea *smerniei* și a *perfecționării* continue...

Sufletele pline de armonie, oamenii jertfii pentru ideal și cei cari zilnic urcă Golgotha se apropie de fericire și nu arareori sunt fericiți. Ei aleargă pe drumul virtuților, înlăturând răul, săvârșec binele, întunericul e înlocuit prin lumină, ura prin dragoste — *așa zi de zi urcă mereu piscul jericirii; străbătând materia îmbrățișează spiritul!*

C. Rudnean.

Mângăere.

de Preotul Sinesiu Bistrieanu.

Fiiică! Sunt deja preot bătrân, și pățania și școala vieții și atâtea decepții și iluzii pierdute m'au oțelit în lupta cu peripețiile lumii, așa că acum privesc cu totul altfel cursul ce este rânduit în viața singuraticului om.

Dumnezeu a dispus, ca prin rugăciunea mea să fi tu primită ca membru bisericeii celei vii, și tot eu ți-am dat binecuvântarea în momentul când ți-ai legat viața de consoțul tău; iar deunăzi tot eu am dat ultimul onor vârstariului tău, când l-am înmormântat în cimiteriul de pe colina din capătul satului.

Și era primul tău născut și cunoșteam și apreciam durerea ta de mamă.

Plângeai amarnic; eu însă aveam convingerea, că e bine așa cum Dumnezeu orânduise. Ieri încă am petrecut la groapă remășițele pământești ale unui creștin și am observat cum plângeai pe movilița ridicată d'asupra fragedelor remășițe ale copilașului tău. Să-l odihnească Dumnezeu; că eu m'am hotărât ca Duminecă să-i pomenesc numele în sf. slujbă, deși sunt sigur că n'ar avea lipsă acel suflet de copilaș frumos, curat și nevinovat, căci am convingerea, că sufletul lui e deja naintea tronului Tatălui ceresc, ca un sfânt îngeraș, și acolo se roagă ca tu să primești tărie sufletească și sănătoasă și cu stăruință să lupți cu neajunsurile și peripețiile ce ți-le îmbie această vale a plângerei. Tu în durerea ta susțini, că pierzând copilașul ai și sfârșit cu orice bucurie! Par'că nu-ți vine a crede că el a murit, și presupuni că ar fi un simplu vis. Noaptea târziu veghiezi răzimată cu coatele pe masă și lângă tine ai lea-

gănul său curat și pregătit, și așa stând ascuți că par'că ar bate el cu degetul în ușă, că zăbovese la joc cu tovarași de ai lui. Dar nu! El doarme în patul rece afară în cimiteriu și e înhăinat cu cămeșuța albă și are o cununioară pe cap și o cruciuliță de ceară în mânăuță... și... nici odată n'ai să-l mai revezi. Știu că încredințarea aceasta îți sfâșie inima.

Cunosc o femeie care avea doi băeți și o unică fată de șaptesprezece ani, frumoasă și cuminte, așa că de mergea cu dânsa la oraș, toți trecătorii o priveau cu admirație, căci era drăguță, și se îmbolnăvește; iar sârmana mamă ingenunchia la icoane și cu brațele ridicate implora pe Dumnezeu, să nu îi ia fata, și ea a murit. Sermana femeie inebunise de durere și zicea că doctorul a ucis-o; iar noaptea fugea d'acasă și ajungând la cimiteriu se anina pe zid, ca așa mai curând s'ajungă la mormântul ei. Adeseori nu-și cunoștea pe ceilalți copilași și-i considera de străini, încât ei plângeau amar.

Ce crezi flică, oare Dumnezeu n'a făcut bine că a pricinuit unor părinți atât de mari dureri?

Intr'un oraș mare și într'o micuță odaie stătea într'o seară o măicuță bătrână și se gândea adesea cum moartea i-a răpit mai târziu soțul, apoi pe cei doi copii și așa pe rând mai multe rudeni; ba acum de curând și ultimul nepot de frate. Stătea singură și părăsită, cu inima îndurerată, căci o durea mult mai ales pierderea celor doi copii; iar în durerea sa cărtia contra lui Dumnezeu. Se liniștise dela o vreme și sta pierdută în gânduri, când deodată aude clopotele sunând de slujba de dimineața și se miră în sine că a veghiat o noapte întreagă. Iși aprinse lumina și porni la biserică. Ajungând aci află biserica luminată ca ziua, nu însă de lumini ci de o strălucire ca'n zori de zi, iar biserica era plină de oameni încât nu se mai afla loc gol chiar nici unde obișnuia dânsa să stea. Privind la mulțimea aceea, observă cu uimire că toți erau din cei morți, neamuri vechi de a ei și erau îmbrăcați în haine din vremuri trecute și neobișnuite acum și apoi toți erau galbini ca ceara la față. Ei nici nu vorbeau și nici cântau, și totuși plutea în aer un sunet lin, ca de o cântare șoptită. O bunică se apropie de măicuța bătrână și-i zice: „Privește spre altar, că acolo vei observa copiii tăi!” Femea privi într'acolo și-și văzu feciorul mai mare atârând într'o spânzurătoare; iar cel de al doilea legat de o roată mare cu dinți de fier. Bunica mai adause: „Vezi, asta le era soarta feciorilor tăi dacă trăiau și de nu-i lua Dumnezeu la sine ca copilași nevinovați!” Bătrâna, înfricoșată de cele văzute, porni cătră casă și acolo ingenunchie naintea icoanei Maicei Domnului, mulțămia cu toată umilința și din sinceră inimă, că Dumnezeu prea înțeleptul a cruțat-o de alte dureri mai grele. Și mulțumită cu soarta, se liniști și după trei zile a murit.

Nici tu nu dispera dar, căci greșești contra dumnezeirei; căci cândva te vei muta din viața aceasta la o altă viață și acolo Cel pururea vecinic ți-ar descoperi în înalta sa înțelepciune; căile și împărțirile sale și ar

dispune să privești în adâncul noian al providenței, și atunci te-ai convinge, că e bine cum Dumnezeu a ordonat. Și să nu te superi dacă probabil s'ar ivi naintea ochilor tăi viziunea ori priveliștea, că: ce s'ar fi ales din fiul tău, că ar fi devenit un suflet pierdut, un tâlhar de rând, sau chiar ucigaș, murdărit pe mâni de sânge omenească, și ar fi sfârșit cu viața în vr'o spânzurătoare.

Aduți aminte că ți s'a spus în școală, că fiecare om are pe lângă sine un inger bun și un diavol; iar omul poate ușor deveni onest și deci cinstit sau un jefuitor ordinar.

Cine ar fi atât de sigur că ar merge tot mereu în calea binelui și să teamă că se va clătina și ar cădea într'un păcat rușinos? Să ne aducem aminte fie numai de cel întocmai cu sfinții, Regele David din Testamentul vechiu, care într'un moment de slăbiciune a poftirilor lumești, deveni un viclean îndrumător spre omor și un nerușinat usurpator de viață conjugală. Și din ce pricină mă rog eu zilnic pentru mine și pentru ceilalți: „Și nu ne duce în cercare!”.

Ești mamă, dar n'ar trebui să te superi că odinioară atinsei: că ușor putea deveni fiul tău un monstru, că e foarte probabil că putea deveni un membru folositor omenimei; Dumnezeu însă hotărîse a te cerca. Așa într'o vreme cercase pe păr. Avraam, că voise să afle: iubi-va aceasta pe fiul său mai mult decât pe Dumnezeu. Ție încă se cuvine să adaugi ceva la iubirea și mărirea dumnezeiască; iar dacă Tatăl ceresc a dispus ca copilașul tău să fie de timpuriu scutit de rătăcirii și greșeli și să devină părtaș harului ceresc: oare nu ți-a îndeplinit El ferbintea și sincera ta rugăminte? Că doară par'că știu că pe vremea ce tu veghiai la leagănul copilașului tău, ziuu-noaptea, oare nu-l rugai atât de cu umilință: ca să-ți scutească odorul de orice primejdii și să-l țină sub protecția Sa?

Mi s'a povestit despre o femeie blândă și liniștită, căreia într'o unică noapte îi albise părul și carea păstra într'un dulăpior o cruciuliță neagră de lemn, și pe care adesea o scotea la iveală și o privea mult pân'ce Mântuitorul ce-i zugrăvit pe dânsa se umezea de lacrimile ei. Și sârmana plângea nu pentru propriile greșeli, ci ale altuia. Cruciuța era o suvenir de la preotul satului la care locuise dânsa odinioară; care emoționat de îngrozitoarea lovitură ce o atinsese pe femeie, îi dăruise crucea aceea ce era ultima mângâiere, pentru cel din urmă drum al unicului ei fiu osândit la moarte. Și de atunci s'au strecurat doisprezece ani.

Deci cercetând tu odinioară mormântul fiului tău, nu vei ingenunchia și să aduci prinos de mulțumită lui Dumnezeu că te-a cruțat de a ajunge în situația femeii de care am amintit aci? Cred că nu mă înțelegi; dar am convingerea să susțin că tu mai curând te vei pune și cu mâinile tale să sapi de nou groapa fiului tău, decât să-l ști spânzurat spre rușinea neamului.

Să gândim deci și să judecăm adânc: oare Dumnezeu ți-a vrut binele, curmând atât de curând bucuria

ta? Fi convinsă că Dumnezeu ne voește numai binele, că doar ne iubește; de aceea și tu să-ți amintești cuvintele înțeleptului Iov, care zicea: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat!”

Fă și tu așijderea!

Adu-ți aminte că mii de mame române și-au depăns fiii periți în munții Carpați și pe la Oituz și Mărășești, și aceștia încă erau tineri, dar și'n puterea vieții și le erau ultima mângâiere și propteală bătrânețelor; da, în războiul pentru întregirea neamului.

Ca să-ți dovedesc mai învederat de ce-i în stare iubirea de mamă, să te transpun cu gândul înapoi, pe la anul 320 d. Chr. când stăpânia la Romani împăratul Liciniu, carele încă își socotea de o vrednicie persecutarea creștinilor. Erau patruzeci de ostași din armata împărătească, dar din pricina că toți aceștia erau creștini, în vreme de iarnă și pe un ger aprig sunt aruncați în iezerul Sevastiei; iar ostașii păgâni veghiau ca acești osândiți să nu iasă din iezer. O noapte întreagă au petrecut aceștia în iezer și au degerat; iar corpurile amorțite și goale sunt scoase și încărcate pe care, ca apoi să le ardă și cenușa s'o arunce în mare, ca astfel creștinătatea să nu aibă parte de moaștele acestor mucenici. Cu prilejul încărcării corpurilor, observară ostașii că unul dintre mucenici dă semne de viață, îi bate inima și răsuflă, deci îl așezară de o parte cu scopul ca revenindu-și în fire să-l convertească la păgânism. Mama acestuia era în apropiere și înțelegând ea gândul păgânilor, bătrână neputincioasă și îndurerată cum era, își ridică cu anevoie corpul țepăn al fiului ei și pe umerii ei punându-l îl duce pân' la locul de ardere, ca și lui să-i zdrobească fluierile picioarelor, și punându-l pe vatră, îi șoptește: „Așa fiule iubit, mergi în rând cu tovarășii tăi, mori pentru Christos și să nu fi tu unicul care să împodobești calea de triumf a păgânului”.

O mamă sinceră și într'adevăr iubitoare.

În treacăt îți amintesc că biserica noastră prăznuiește amintirea acestor: patruzeci de mucenici în 9 Martie.

Să trăesc numai cu scopul de a păcătui, ar fi ceva îngrozitor. Fericit e celce birue cercările lumii acesteia, căci și biserica îl preamărește. E fericit și acela, catele de tiner copilaș scapă de primejdia păcatului; căci Dumnezeu ne voește binele.

Var, 25 Noemvrie 1927.

Vorbe alese.

Lenea merge așa de încet, că sărăciei nu-i e greu s'o ajungă.

(Franklin).

Lucrările mari se îndeplinesc nu prin putere, ci prin stăruință.

(Johnson).

O faptă frumoasă își găsește răsplata în ea însăși.

(Sofocle).

La examenul de cualificațiune preoțiască, ținut în zilele de 4 și 5 Septemvrie cor. s'au prezintat 19 candidați. Rezultatul general al examenului a fost bun. Comisiunea a declarat: 10 *distinși* 7 *buni* și 2 neîndestulitori.

Cu nota *distins*: Alexandru Bocșan, Nicolae Bogdan, Pavel Bogoeviciu, Damaschin Daicoviciu, Ioan Fărcășescu, Ioan Lazăr, Petru Laețiu, Petru Murgoi, Valeriu Perin și Isaia Suru. Cu nota *bun*: Dimitrie Ania, Gheorghe Găroiu, Victor Simu, Victor Stan, Liviu Topală, Cornel Țucu și Petru Vasilescu.

Scutire de echivalent. Comisiunea centrală a timbrului a decis, că în prevederile art. 16, § 3, b. intră, fiind deci scutite de plata impozitului pe echivalent și imobilele parohiale ale culturilor religioase, chiar și atunci când aceste culturi sunt numai ajutate de Stat, sub aceste imobile se înțelege atât edificiul cultului propriu zis, cât și clădirile ce servesc de locuință slujitorilor cultului, cât și terenurile neproducătoare de venit.

Di Profesor Nicolae Iorga pentru reintroducerea pedepsei cu moartea. Se știe, că pedeapsa capitală a dăinuit în vechile legiuri din pravilele Domnilor moldoveni și munteni. Sub influența ideilor umanitariste isvorite din principiile democratice ale revoluției franceze, pedeapsa cu moartea a fost ștearsă în multe din legiurile statelor europene. Tot așa s'a omis și la noi prin introducerea în 1865 a noului cod civil. Fărădelegile multe însă, ce se comit în țara noastră au determinat pe un savant de talia Dlui Iorga să susțină într'un articol publicat în „Neamul românesc” următoarele: *...oare în loc de un loc bugetar la temniță n'ar fi socialmente mai indicat un glonte la marginea șanțului?*

Albania regat. Tinera republică albaneză s'a declarat de regat. Șeful său, Ahmed Zogu I a luat titlatura de „rege al Albanezilor”.

Demn de imitat. Din incidentul depunerii examenului de cualificațiune preotească a absolventului de teologie *Pavel Bogoeviciu*, s'a depus la Direcțiunea Academiei noastre teologice suma de 2000 lei, pentru ajutorarea studenților teologi. Darul e primit cu mare mulțumită și se transpune Fondului de excursiuni al studenților dela numita Academie.

Caransebeș, la 6 Septemvrie 1928.

Dr. Petru Barbu
dir. Academiei teologice

BIBLIOGRAFIE

Sub tipar:

Cărți de Religione de *Dr. P. Barbu* și *Pr. P.*

Bizerea pentru;

1. Școalele de copii mici și clasa I a școlii primare.
2. Clasele II și III a școlii primare.
3. Clasa IV a școlii primare.
4. Clasele V, VI și VII ale școlii primare lucrate

după Programă Analitică a învățământului primar (sanționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925) publicată de Ministerul Instrucțiunii.

No. 2876/1928. D. G.

Publicațiune.

Comunitatea de Avere din Caransebeș publică spre cunoștință generală, că în ziua de Sâmbăta 15 Septemvrie a. c. ora 10 a. m. va ține licitațiune publică cu oferte închise și sigilate în localul Direcțiunei sale din Caransebeș pentru vânzarea unui automobil marca „Steyr“ cu șapte locuri. Automobilul este folosit dar în stare perfectă de funcționare.

La ofertă se va anexa chitanța asupra depunerii la casieria centrală a Com. de Avere din Caransebeș a garanției de 10.000 Lei: (zecemii Lei): în numerar.

Amatorii de a participa la licitație pot vedea automobilul orcând în garajul Com. de Avere din Caransebeș.

Caransebeș, la 5 Septemvrie 1928.

Comunitatea de Avere Caransebeș.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2502/938 c. f.

Publicațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Banatului pentru suma de Lei 159.420 capital și accesorii contra urmăritului Dimitrie Călțun din Caransebeș în urma supraofertei făcută de Valentin Grosz domiciliat în Caransebeș. În baza § 27 legea XLI din 1908 judecătoria ordonă o nouă licitație asupra 7/8 parte din imobilul, înscris în c. f. a comunei Caransebeș Nr. coalei c. f. 1817 și anume A I 1-2 Nr. top 564.565, Casă Nr. 810 cu grădină de 69 stp. și 163 cu prețul de strigare de 115.500 Lei, pentru încasarea creanței de 12.300 lei capital și ac. a lui Martin Alfred din Glimboca. Pentru

ținerea licitațiunei se fixează ziua de **6 Octombrie ora 9** anul 1928 în localul oficial. Condițiunile de licitație sunt:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât cel de strigare.

2. Supra oferta este obligătoare, chiar dacă supraofertantul nu se prezintă la licitație.

3. Dacă la licitație, nu se oferă un preț mai mare decât supraoferta, imobilul va fi declarat cumpărat de supraofertant.

4. Cumpărătorul este obligat să plătească speșele noiei licitațiuni, pe prețul de cumpărare oferit. (§ 27 XLI 1908).

5. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat de § 42 LX 1881, ori să-i predea chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§§ 247. 150. 170. legea LX 1881; § 21 XLI 1908).

6. Cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat ca cel de strigare este dator, dacă nimeni nu oferă mai mult, să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit, Nesatisfăcând acestei îndatoriri, nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare. Licitantul scutit de garanție nu este dator să depună, să completeze garanția. (§ 25 XLI 1908).

Caransebeș la 24 August 1928.

N. Postelnicu. mp. jud. șef.

pentru conformitate.

L. Bria p. director c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 2445/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Banatului repr. prin Dr. Alex. Morariu contra urmăritei Persida Novac, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea nouă în baza § 176 din legea LX din 1881, asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Marga (din circumscripția Judecătoriai mixte Caransebeș No. cf. 81 și anume: 1/4 parte din Casa No. 40 cu plaț de 128 stp. cu prețul de strigare 10.000 lei;

No. top. 431 Lunca Mare de 560 stp. cu prețul de strigare de 750 lei;

No. top. 114 Șipot mare de 1040 stp. cu prețul de strigare de 2.500 lei;

No. top. 201 Dealu Popii de 1520 stp. cu prețul de strigare de 3.000 lei;

No. top. 253 Dorfslage de 220 stp. cu prețul de strigare de 375 lei;

No. top. 194 Dealu Popii de 640 stp. cu prețul de strigare 1.125 lei;

Dealu Muntenilor de 450 stp. cu prețul de strigare de 875 lei;

Pentru încasarea creanței de 102500 lei, capital, interese de 12% de la 3 Septembrie 1927, speșe de executare de 13.857 lei, fixate până acum, speșe de 1.500 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **5 Octombrie 1928, ora 11 la casa comunală a comunei Marga.**

În baza § 150 legea LX din 1981, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul de strigare (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 17 August 1928.

N. Postelnicu mp. jud. șef.

pentru conformitate,

L. Bria p. dir. c. f.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 882 bis. Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1480/1924 efectuându-se execuțiunea la 1 Noembrie 1927 în favorul urmăritoarei Sidonia Burdia din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de 20.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 22.100 Lei — bani și anume: 1. 34 oi albe, 2. un car uzat cu osii de fier, 3. cinci clăi de fân, 4. un vițel alb cu roșu 5. două clăi de tulle se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 7117/1927 G. pentru încasarea pretenziunei de 20.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 7 Iunie 1924 și spesele de 9938 Lei 90 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 13 Septembrie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Buchin la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gatași în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17 August 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Potăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 28 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decizului judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4529/1926 efectuându-se execuțiunea la 14 Ianuarie 1928 în favorul urmăritului Ianaș Țuican din Rueni rep. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 600 Lei — b. capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 6800 Lei — bani și anume: 1. Una cocie completă, 2. trei clăi de fân, 3. un cal negru, 4. una iapă sură, 5. una cadă de 8 căzane se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 543/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 600 Lei — bani capital cu 12% interese din 20 Octombrie 1926 și spesele de 402 Lei 80 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Septembrie 1928 la orele 8 a. m. în comuna Rueni la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17 August 1928.

Portărel: **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 935 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XL din 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4459/1927, efectuându-se execuțiunea la 10 Ianuarie 1928 în favorul urmăritului Vichentie Muntean din Ohababistra reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 200 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: Doi cai roșu cu negru de opt până la zece ani se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 531/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 200 Lei — bani capital, cu 12% interese din 29 Iulie 1927 și spesele de 344 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Septembrie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Zăvoi la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art.

107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17 August 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2437/928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Gheorghe Weisz din Caransebeș reprez. prin Dr. Ernest Róth contra următorului Herman Spachholz din Caransebeș la cererea următorului judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144. 146. 147. din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș No. coala c. f. 2185 și anume: 1/4 parte din imobilul cu No. top. 2985 Grădină în Vii 14 jug. 1448 st. pătrați cu prețul de strigare de 75.000 lei pentru încasarea creanței de 660 lei capital interese de 12% dela 1 Septembrie 1927, spese de proces și de executare de 307 lei, fixate până acum, spese de 166 Lei:

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **13 Septembrie anul 1928 ora 9** în localul oficial. În baza § 150 legea LX din 1881 condițiunile licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 2/3 din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).
2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881 ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prelabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170, legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).
3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procentual prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seamă de ofertă sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 18 August 1928.

N. Postelnicu mp. judecător șef.

pentru conformitate.

L. Bria p. dir. c. f.

De-a dreptul dela fabrică
au sosit la librăria diecezană brăne
prețești în roșu și albastru de unde
se pot comanda cu prețuri moderate.

FAĞURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în
depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

In marele depozit al Primei Fabrici de Mobile

Maruța și Cotârlă din Oravița (Banat)

se găsesc tot felul de ornamente bisericesti și anume: **Chivote, Ripide, Cruci**, aurite și pictate cu prețuri absolut solide. Comunelor bisericesti românești acordăm favorul de a plăti obiectele comandate la 2 luni după primire, fără a urca prețul. La dorință trimitem spre alegere deseme și prețul lor. La comandă se pot efectui **Iconostase, Tronuri, Scaune etc.** Tot aici se efectuează tot felul de mobile fine precum: **Dormitoare, Prânzătoare, Saloane etc.**, mai puțin ca ori unde. Având mare depozit de lemn uscat garantăm pentru ori ce lucrare. —:

Pentru transportul pe C. F. R. 45%
reducere pe întreagă România.

Proprietari: 5—6

Maruța și Cotârlă, Oravița
Banat, jud. Caraș.

Medalii de aur și argint, Diplome de
recunoștință dela felurite expoziții.

Pregătiri și experiențe câștigate în Viena, Berlin, Zürich, Paris, München, etc.